

D E N

M P

E löschtegt Spill an engem Akt.

2 Persounen: de Mechel

d'Bärbel

=====

1. Optrött:

Mechel: (eleng, könnst eran) Sou, do wär ech jo eröm! Schéi war et an der Städt, awer dāt Schéinst wär dach, dass mein "Ält" dohém mech dōs 3 Dég nōt vernennen konnt. Hat wollt jo perforce matgoen. "Bärbel, hun ech gesōt, bleiw dohém, well et ass ze geféierlech an der Städt. Du könnst nach mat den Féiss önnere den Tram kommen, oder e Motorpuffer könnst dech ömrennen." Äwer gefrēt hun ech mech déi 3 Dég ewéi nach nie. Stét do jo nōt virum Pôle-Nord esou eng M.P. op enger Köscht, e Gendarme mat wéisse Moulen a mat ganz éschtem Gesicht. Poulricht huet en do gestānen, wéi menger Äler hiren Biesemstill. An esou huet en do gestānen (e weist) a gestānen, an huet gewisen a gewisen, a wou en higewisen huet, sin d'Leit higāng an Hige fuer. All hun se gefollegt, esou guer d'Frāleit, déi āl Dittercher esou gudd wéi déi jong Jöffercher mat de stuppeche Räck an dénen ondulierten Hoer. 2 Stonnen hun ech mer déi neimoudesch Arichtung ugekuckt an duernō hun ech gesōt: " Mechel, hun ech gesōt, dāt ass eppes fir dech; ah, esou eng kamout Arichtung; dāt muss de ~~un~~.- Mechel, hun ech mer geduecht, wann deng Al och esou gudd folleche geng. "

Ech hun missen de Kapp rōselen iwert esou e Paréieren. Iwer dem Hémfueren hun ech mer d'Sāch iwerluegt, ech probéieren och bei mengem Bärbel. Hölleft et, ass et gudd, hölleft et nōt, hun ech e gudde Spāss gehāt. Ze schwätzen brauch ech jo nōt bei der Kur, an dāt ass d'Hāptsch.- Ech huelen menger Äler hir Holzköscht heihin, an da kann et lassgoen.- (brenge eng Köscht) Mechel, ech wōnschen dir Glect! Mé, woufir soll ech dāt nōt können? wāt d'M.P. an der Städt dohannen kann.- Meng Moulen brauch ech och nach (En déd wāiss Hānschen un, stellt sech op d'Köscht a mecht Bewegungen.)

Bärbel: (hanner der Bühn) Ech mengen ech héieren mein Älen! Mechel, bar de do?- Kanns de keng Äntwert gin, Dabo ?

II. Optrött

Bärbel a Mechel

Bärbel: (könnt eran a schwetzt fir sech) Jo, wät huet en nömnen? Jo, Mechel, du Efalt, du Kâbeskapp, wät hues de dann? Donnerwierder namôl! Wät hues de dann du Hannswurscht? Ja, wät huet en nömnen? - Bass de besoff?- Elo könnt esou en Mânsmönsch, esou en Ekel hém an huet eng am Batz! - E soll mer nömnen nôt ufänken ze saufen! Ech sin scho geschlôe genuch, well e fômmt ewéi e Schâchteg. -30 Frang,- Hât ech em matgin,elo muss ech gleich ausrechnen, wéivill en verschluppt huet. (Sicht dem Mechel d'Täschen aus, fönnt och eng Schnaufbechs) Wät, schnaufs du och nach, du Lomp? - Dât Nuesschnappech kanns du der selwer wäschen, ech wäschen der et nôt oder du stechs et emol fir d'éischt 3 Wochen an den Lysol (zielt d'Geld) 2,5,8,12, nun, en huet awer nôt alles versoff. Mechel,- Hallefgebâckenen- Wät ass lass mat dir?- Wärt elo, ech kréien dech schon erôm an d'Gleis! (ôf)

III. Optrött

Mechel eleng

Mechel: Elo könnt dé kriteschen Moment, Mechel, bleiw dâper bis un d'Enn! All gudd Géschter stitt mer nömnen bei! (d'Bärbel könnt mat engem Biesem)

IV Optrött

Mechel a Bärbel

Bärbel: Géss de elo guttwölleg erof oder nôt? Ech froen dech! Jo, wät ass dann nömnen an dén Mânskârel gefuer? Wéi huet hien sass mein Biesem gefârt! Mechel, wät ass der dann passéieret? E schwätzt nôt, e weist nömnen, bâl heihin, bâl dohin. Mechel, schwätz dach nömnen én Wuert! Nén, esou en Ongleck, ech mengen en huet den Verstand verluer. Mechel, sô dach nömnen én énzegt Wierdchen zu denger Frâ, nén, esou en Ongleck, wät fänken ech dach nömnen un? Elo mâchen ech em en Essegömschlâg op d'Stier, vleicht hölleft dât. (ôf)

V. Optrött

Mechel eleng

Mechel: Et hölleft schon dât Möttel. Elo dierft ech scho schwätzen, a fréier hun ech nie dierfen e Wuert, e Wiertchen ze sôen.- Awer meng Ärm di mer schon esou wéi, vun dém Hin- an Hierweisen.

Ech menge grâd sie wären beim Iellebou erausgekrämt. Wât et dach gescheit Leit an der Stâdt gött. Dât hätt ech nôt gegléwt, dass ech mat dém Weisen esou vill ausrichte könnt.

VI. Optrött

Mechel a Bärbel

(Bärbel könnt eran mat enger Schossel an engem Duch- Mechel weist eröm)

Bärbel: Esou en Ongleck huet missen iwer mech kommen. Wann dât elo esou bleiwt!- et könnt én dach esou glecklech zesammen sin. Et ass soss kén oniewene Mann, de Mechel! (mecht den Ömschlag) Oder wât wölls de, Mechel? Wells de deng Peif rauchen?- Ech bâken der haut Pângech déns du esou gären hues.- Et ass neischt ze mâchen, en hält net op mat Weisen- O mei, wann dât esou bleiwt!- Wât sin ech eng geschlôe Frâ!- Mechel!- Mechel!- Du kanns dach net esou bleiwen. Alles mâchen ech dir, wanns de nômmen eröm gudd göss. Kén oniewend Wuert solls de méi héieren vun mir; den Hausschlüssel gin ech dir; all Sôndes dierfs de an d'Wirtschaft goen!- 't dengt neischt, mei Gott wann en esou bleiwt!- Zu Fouss op Iechternach gin ech an lôssen lo Kerze brennen, wann en erôm an d'Reih könnt.- Mechel, du brauchst och keng Kniedelen méi z'iessen,- ech follegen der och, Mechel, an d'Geld spären ech och nit méi an. Elo gesin ech 'réischt, wéi schéi mer mat enâner lieve könnten.- Mechel, Mechel, alles mân ech erôm gudd, wanns du nômmen erôm richtig göss!- Mechel, schwätz dach nômmen én énzegt Wuert! Kuck mech un an mengem Misère!

(kreischt, Mechel hält op mat Weisen)

Mechel: Bärbel, ass et wouer, wât's de elo gesôt hues?

Bärbel: Jo, Mechel, alles ass wouer, ech schwieren der et

Mechel: Sou, Sou, ech hu gemengt ech geng drémen.

Bärbel: Nén, Mechel, esou soll et gin, wéi ech gesôt hun, wanns de nômmen erôm an d'Fassung kéimst. Gelt, 'lo ass se erlânscht, déi Kris? Midd bass de awer nach. A wéi schwetzt de nach? A wéi d'Hârz dir hummert! Setz dech Mechel, komm!- So, wéi ass dât nômmen un dech komm?

Mechel: Bärbel, dât kann ech der nôt soen.

Bärbel: Edh gléwen dir et gären, Mechel. Ech gléwen dir elo alles. Ech passen elo gudd op dech op. Ech wöll dech nôt méi iergeren an oprégen, dât könnt dir schueden. Et könnt émôl sin, dass dât Dengen erôm kéim.

